

УДК 007:070:316.77:316.4

І. М. Ципердюк

ЕВОЛЮЦІЯ УКРАЇНСЬКОЇ РЕДАКЦІЇ «ГОЛОСУ АМЕРИКИ» ВІД РАДІОМОВЛЕННЯ ДО ТЕЛЕБАЧЕННЯ ТА ІНТЕРНЕТУ

Методологія дослідження. У ході дослідження для виконання сформульованих завдань використано моніторинг, аналіз та узагальнення фахових студій та журналістських матеріалів за визначеною темою.

Результати. У роботі українських редакцій закордонних радіостанцій упродовж останніх десятиліть відбулися значні зміни. Важливе значення в цьому контексті має пристосування до нових умов традиційно консервативних мовників, які були задіяні в пропагандистському протистоянні між СРСР та Заходом у ХХ ст. Актуальність цієї наукової розвідки зумовлена посиленою увагою сучасних дослідників до процесу адаптації українських редакцій закордонних радіостанцій до стрімкого розвитку інноваційних технологій. Трансформацією від традиційного до конвергентного ЗМІ українська редакція «Голосу Америки» зуміла втримати увагу аудиторії в жорстких умовах суперництва в сучасному інформаційному середовищі.

Новизна. Вивчення переходу української редакції радіо «Голос Америки» від традиційного мовлення в радіоефірі до створення вебсайту та виробництва власного телевізійного продукту.

Практична значущість. Перехід українській редакції радіо «Голос Америки» від радіомовлення до телебачення та інтернету засвідчив послідовну адаптацію до вимог інформаційної епохи. Це дало змогу, використовуючи сучасний медійний інструментарій, створити конкурентоспроможний ЗМІ.

Ключові слова: українська редакція радіо «Голос Америки», радіомовлення, телевізійні програми, вебсайт.

І. Вступ

У роботі українських редакцій закордонних радіостанцій упродовж останніх десятиліть відбулися значні зміни. Основна частина з них, насамперед, пов'язана зі стрімким розвитком інноваційних технологій, які спонукали традиційні медіа до суттєвих перетворень. Важливими складовими трансформацій стали також суспільно-політичні перетворення на зламі століть та перегляд обсягів фінансування. Для того щоб конкурувати з приватними мовниками на медіаринку, кожній з українських редакцій закордонних радіостанцій довелося обрати свій, індивідуальний, напрям подальшого розвитку. Основна частина заходів щодо адаптації до нових реалій медіадіяльності була універсальною, однак окремі кроки кожна з українських редакцій закордонних радіостанцій здійснювала, керуючись власним баченням розвитку та особливостями власного ЗМІ. Важливе значення в цьому контексті має дослідження адаптації до нових умов традиційно консервативних мовників, які стали синонімом пропагандистського протистояння між СРСР та Заходом у ХХ ст. Чільне місце серед них посідає українська редакція радіо «Голос Америки».

Теоретичну базу нашого дослідження становлять наукові розвідки Г. Почепцова, О. Сухобоквої, О. Гресько, численні публікації журналістів, які зафіксували й намагалися проаналізувати зміни в роботі української редакції радіо «Голос Америки»: А. Кармазин, В. Проненко, І. Столяров, Б. Цюпин, М. Шокало та ін.

II. Постановка завдання та методи дослідження

Метою статті є дослідження переходу української редакції радіо «Голос Америки» від традиційного мовлення в радіоефірі до створення вебсайту та виробництва власного телевізійного продукту.

Завдання нашої наукової розвідки:

– проаналізувати причини та особливості переходу українській редакції радіо «Голос Америки» від аналогового радіомовлення періоду «холодної війни» до створення телепрограм та вебсайту;

– з'ясувати, як використання сучасного медійного інструментарію надає змогу конкурувати в середовищі сучасних ЗМІ;

– розглянути вплив трансформації радіомовника в конвергентну редакцію на інформаційну якість та склад аудиторії.

Достовірність та важливість результатів дослідження зумовлена вибором та використанням методологічного арсеналу. У процесі проведення наукової розвідки для досягнення сформульованих завдань використано моніторинг, аналіз та узагальнення фахових досліджень і журналістських матеріалів визначеної тематики, розміщених в інтернеті. Це дало можливість з'ясувати та

простежити особливості переходу української редакції радіо «Голос Америки» в час історичних суспільно-політичних і технологічних змін від радіомовлення до створення власних телепрограм та активної діяльності в інтернет-просторі. Застосування методу синтезу дозволило різні аспекти трансформації української служби «Голосу Америки» об'єднати в єдине ціле для визначення напрямку, в якому розвивається редакція.

III. Результати

Діяльність української редакції радіо «Голос Америки» – невід'ємна частина протистояння СРСР та Заходу під час «холодної війни». Розпочавши мовлення 12 грудня 1949 р. українською, радіо «Голос Америки» продемонструвало, що американський уряд чітко позиціонує українців як окремих, хоча й тимчасово бездержавний народ. Загальний обсяг програм української редакції радіо «Голос Америки» становив у той час 5 годин на добу для українців в СРСР, у тому числі 1 годину для українців Далекого Сходу Радянського Союзу. Хоча радіо «Голос Америки» впродовж усієї своєї історії інформує про позицію уряду США щодо подій у світі, українська редакція в цьому контексті посіла окреме місце, окрім новин і програм про культурне, економічне, суспільно-політичне життя США й оприлюднення офіційної урядової інформації, значна частина мовлення була відведена для повідомлень про реальний стан справ в УРСР.

Українська редакція радіо «Голос Америки» висвітлювала нестерпні умови праці в колгоспах та на виробництві, безвідповідальну роботу місцевої влади в промисловості, сільському господарстві, культурі. Повідомляли про випадки ув'язнення, катування в тюрмах та таборах, переслідування дисидентів. Чимало програм було присвячено забороненій правдивій історії України. Значну частину часу виділяли на трансляцію творів заборонених у СРСР українських письменників і національної класики, які було піддано цензурі. Згодом в ефірі української редакції постійно звучали тексти українських «шістдесятників», правозахисників, членів Української Гельсінської групи. Інформували також про життя української діаспори, постійно передавали українську музику.

Водночас журналісти виконували основне завдання, яке стояло перед радіостанцією в період «холодної війни»: показували глибоку різницю між американським (капіталістичним) та радянським (соціалістичним) способами життя. Українці в Радянському Союзі мали змогу порівняти демократичний устрій Заходу з реальністю тоталітарної країни, у якій вони жили (детальніше див. нашу статтю: [9]). Основною метою української редакції радіо «Голос Америки», за словами її співробітника, а згодом керівника В. Біляєва, було руйнування основ ненависної радянської імперії: «...і це робилося не для грошей ЦРУ, як це намагалися втовкти у голови радянських громадян кремлівські можновладці та їхні київські ставленики. Робилося це задля добра рідного українського народу, заради поширення вселюдських ідеалів свободи і демократії. Робилося це в надії, що завдяки цим ідеалам, зокрема, завдяки імперативові пошанування прав людини, Україна прокладе шлях до державної незалежності» [8, с. 284].

Ефіри української редакції радіо «Голос Америки» нещадно «глушили». Для цього в СРСР була створена найпотужніша в світі система радіоперешкод, своєрідна невидима «залізна завеса». У свою чергу, «радіоелектронна промисловість величезної імперії за вказівкою партії свідомо не виробляла радіоприймачів із діапазоном хвиль, на яких транслювалися передачі радіо «Свобода», BBC, «Голос Америки», «Німецька хвиля». Однак і західні радіостанції швидко перейшли на довжину хвиль, що працювали в приймачах радянського виробництва» [1, с. 68].

Таким чином, оминаючи всі перешкоди, українська редакція радіо «Голосу Америки» десятки років була «голосом» Заходу, який звертався до українців у СРСР, доносячи їм правдиву інформацію про ситуацію в Радянському Союзі, Україні та за кордоном. Чіткі та збалансовані новини й програми, які звучали в ефірі української редакції радіо «Голос Америки», забезпечили їй статус незалежного медіа, яке керується високими професійними стандартами. Саме тому українська редакція радіо «Голос Америки», хоча й виконувала політичне замовлення керівництва США в протистоянні із СРСР, усе ж не стала знаряддям пропаганди. Дослідники діяльності української редакції радіо «Голос Америки» зазначають, що передовсім «робота Українського відділу ГА стала одним із важливих чинників формування національної та політичної свідомості українців, а відтак – підготовки ґрунту для відродження в Україні державності та демократії» [7, с. 63].

Після закінчення «холодної війни», розпаду СРСР та проголошення самостійності України українська редакція радіо «Голос Америки» розпочала діяльність в інформаційному просторі незалежної держави. Керівник української редакції радіо «Голос Америки» в 1987–2015 рр. Адріян Кармазин так згадує про цей перехідний період: «Коли я прийшов на «Голос Америки», то наші програми транслювалися на коротких хвилях. А згодом Україна здобула незалежність, і ми почали працювати з державним радіо і з комерційними FM-станціями в Україні, стали частиною медіапростору в Україні, який у той час розвивався» [6]. Необхідність адаптуватися до нових реалій медіасередовища в умовах кардинальної зміни суспільно-політичної ситуації в Україні, що ступила на шлях побудови незалежної держави, стала основним завданням української редакції радіо «Голос Америки». Державна радіостанція, що мала особливе значення під час «холодної війни», яку слухали мільйони і яку Президент США Біл Клінтон назвав «одним із найважливіших засобів, за допомогою яких США вели (і виграли) війну ідей проти комунізму» [5, с. 418],

змушена була знаходити своє місце в умовах стрімкого розвитку медіаринку. Українська служба «Голосу Америки» відкриває кореспондентський пункт у Києві, куди постійно відправляє журналістів, формує власну мережу кореспондентів у найбільших містах держави.

І все ж українська редакція радіо «Голос Америки» постає перед проблемою гострої конкуренції з боку новостворених комерційних і державних медіа в Україні, тому що саме в цей час стався історичний прорив у напрямі розвитку інтернету. У 2004 р. відбувається також суттєве скорочення фінансування цілої низки національних редакцій, зокрема й української редакції радіо «Голос Америки». Українські слухачі, маючи вибір серед програм та новин численних радіостанцій, щоразу менше уваги почали приділяти ефірам української редакції радіо «Голос Америки». Інформацію, яку ще кілька років тому доводилося з труднощами приймати на коротких хвилях і яка становила альтернативу до офіційної радянської пропаганди, тепер можна було отримати з численних, відкритих медійних каналів. «Заборонений плід» достовірних новин від української редакції закордонної радіостанції перестав бути забороненим і відповідно втратив свою привабливість.

Новий поштовх у розвитку української редакції радіо «Голос Америки», дали осінні події в Україні 2004 р.: «Наш великий прорив як провайдера новин для телевізійного ринку України відбувся під час Помаранчевої революції наприкінці 2004 р. Ми вели переговори з головним редактором 5 каналу Андрієм Шевченком, щоб аудиторія каналу отримала змогу дивитися «Вікна». І коли осіння президентська виборча кампанія 2004 р. почала набирати оберти, ми стартували на 5-му з прямими включеннями з Вашингтона, висвітлюючи позицію Сполучених Штатів щодо подій в Україні» [3].

Саме з цього часу головний акцент українська редакція радіо «Голос Америки» робить на виробництві власних телевізійних програм. У грудні виходить в ефір нова щоденна програма новин «Час-Тіме». Саме її, трансльовану 5-м каналом, українські протестувальники мали змогу дивитися на великих екранах майдану. (Українська редакція вже ретранслювала щотижневу телевізійну програму «Вікно в Америку», яка викликала значне зацікавлення в українських телеглядачів). Провівши відповідні заміри, українська редакція з'ясовує, що її українська телеаудиторія вп'ятеро більша за слухачку. Керівництву української редакції радіо «Голос Америки» доводиться констатувати: «Аудиторія, яка слухала нас на коротких хвилях, вона старіє, ці люди відходять. А нові отримують основний інформаційний багаж з Інтернету. І це дуже перспективно. Важливою є також проблема фінансування. Скорочується фінансування радіомовлення. З різних причин. З цим і пов'язане і закриття короткохвильового мовлення. Та власне й приймачів із короткими хвилями стає дедалі менше» [10].

Наприкінці 90-х рр. ХХ ст. редактор Юрій Гільтайчук створює і запускає вебсайт Української служби «Голосу Америки». Дуже швидко українська редакція радіо «Голос Америки» стає за відсутності журналістів українських телеканалів у США «вашингтонським бюро для українського телевізійного ринку, з огляду на <...> регулярну присутність на 5-му каналі, Першому Національному телеканалі, Каналі 24 та ICTV» [4]. Поступове згортання діяльності в пострадянських країнах, зміна пріоритетів «Голосу Америки» у зв'язку із закінченням «холодної війни», переформування в умовах нових технологічних можливостей призвели до повного припинення радіомовлення українською 31 грудня 2008 року, менше ніж за рік до 60-ліття створення української редакції радіо «Голос Америки».

Варто зауважити, що тодішній лідер блоку «Наша Україна», а згодом Президент України Віктор Ющенко, перебуваючи в США, заявив, «що скорочення мовлення радіостанцій “Голос Америки” та “Радіо Свобода” є передчасним і помилковим кроком, оскільки аудиторія цих радіостанцій становить приблизно шість мільйонів слухачів. В. Ющенко звернув увагу на те, що «ці радіостанції мають незалежну редакційну політику, а також створюють рівні можливості для всіх політичних сил, запрошуючи в студію як представників влади, так і опозиціонерів» [4]. Його позицію підтримав тодішній народний депутат Верховної Ради України, відомий дисидент Левко Лук'яненко, який неодноразово наголошував, що категорично виступає проти скорочення радіомовлення української редакції радіо «Голос Америки»: «Я дуже наполегливо просив би керівництво радіо розширити обсяги радіопрограми Голосу Америки українською мовою і збільшити їх у двічі, для того щоби і у інші години доби передавати таку корисну інформацію, яку українські телевізійні і радіоканали не передають» [2].

Після подій 2014 р., розстрілів на майдані, анексії Криму українська редакція «Голосу Америки» збільшує свій штат, і відповідно зростає кількість прямих включень із Вашингтона, які транслюють провідні українські комерційні канали (1+1, ICTV). Виходить в ефір також нова телевізійна програма української редакції «Голосу Америки» – «Студія Вашингтон». Так з'явився перший в історії української редакції «Голос Америки» щоденний російськомовний випуск новин. Такий несподіваний для традиційних шанувальників україномовних програм крок українська редакція «Голос Америки» зробила не випадково: «...наші телепрограми були, мабуть, єдиними в Україні, де 100% мовлення велося українською. Однак в умовах, коли Україна була охоплена кризою і стояло питання про саме виживання держави, ми бачили сенс у тому, щоб створити американське україноцентричне програму російською мовою. Ми вважали, що Російська служба VOA прос-

то не зможе промовляти до української аудиторії з тих позицій, із тим розумінням усіх чутливих питань та нюансів українсько-американських відносин, як це можемо робити ми, виходячи з нашого досвіду роботи з аудиторією, з наших глибоких знань про її потреби й запити» [3].

Таким чином відбувся повний перехід української редакції радіо «Голос Америки» від традиційного формату радіомовлення на коротких хвилях, а пізніше в FM-діапазоні до створення власних телепрограм, телевізійних сюжетів, повноцінного представлення на власному інтернет-сайті (<https://ukrainian.voanews.com/>), а також у соціальних мережах Facebook, Twitter, **You Tube** та Instagram і **мобільних додатках** IOS та Google Play. На жаль, українській редакції радіо «Голос Америки» на шляху реформування, на відміну від свого традиційного партнера – української редакції радіо «Свобода», не вдалось зберегти радіомовлення. Основний наголос було зроблено на розвитку телевізійних програм та вебсайту.

На сьогодні українська редакція «Голосу Америки» є конкурентоспроможним, адаптованим до сучасних інформаційних вимог, конвергентним медіа. Вона виробляє 4 власні телевізійні програми, які щотижнево дивиться близько 7 мільйонів українських глядачів, має надзвичайно високий рівень відвідуваності вебсторінки та довіри (матеріалам української редакції «Голос Америки» довіряє 9 із 10 українців). Основна причина впевненості української аудиторії в правдивості інформації, отриманої з «Голосу Америки», полягає в тому, що українці, як і в минулому, так і зараз, упевнені в об'єктивності цього мовника, «незмінно налаштовувалися на хвилі “Голосу Америки”, тому що довіряли <...> як джерелу збалансованої, достовірної і точної інформації» [3].

Припинення радіомовлення української редакції «Голосу Америки», звичайно ж, було з прикриттю сприйняте старшим поколінням слухачів, які звикли розглядати мовлення радіостанції як альтернативну до офіційної, радянської, пропаганди позицію. Однак перехід від радіомовлення до розвитку телевізійних програм та вебсайту став закономірним кроком у розвитку консервативного ЗМІ, яке асоціювали винятково з протистоянням СРСР та Заходу в «холодній війні». Трансформувавши свою роботу, українська редакція «Голосу Америки» зуміла втримати увагу аудиторії в жорстких умовах конкуренції в сучасному інформаційному середовищі.

Шляхом української редакції радіо «Голос Америки» згодом пішли українські редакції радіо Бі-Бі-Сі та «Німецької хвилі». Вони також спершу припинили радіомовлення, продовживши роботу у форматі розбудови вебсайтів, а згодом почали створювати телевізійні випуски новин.

IV. Висновки

Проаналізувавши процес переходу української редакції радіо «Голос Америки» від радіомовлення до телебачення та інтернету, можемо зробити висновок, що таким чином відбулася послідовна адаптація до вимог інформаційної епохи. Розпочавши мовлення 1949 р., українська редакція працювала виключно в одному напрямі – ідеологічного протистояння радянській пропаганді. За період «холодної війни» її мовлення велося за певним шаблоном, який зумовлювала радіовійна з СРСР. Відповідно вся програмна політика була підпорядкована єдиному завданню – розвінчувати радянські міфи та повідомляти об'єктивну інформацію про події в Україні й світі. Епохальні суспільно-політичні зміни: розпад Радянського Союзу та проголошення незалежної Української держави – практично збіглися в часі з інформаційно-технічною революцією. Державні та приватні ЗМІ в Україні з різним успіхом, але все ж значно легше адаптувалися до нової історично-інформаційної реальності. Натомість українська редакція радіо «Голос Америки», будучи підрозділом іноземної мультимедійної компанії, працюючи в режимі та форматі часів «холодної війни», мала значно менше шансів втримати увагу української аудиторії. Лише швидкий перехід від традиційного радіомовника формату середини ХХ ст. до використання сучасного інструментарію інтернету та телебачення надали змогу українській редакції створити конкурентоспроможний ЗМІ. Створення сучасної, конвергентної, редакції не обійшлося без втрати такої вагомості складової, як радіомовлення, однак це суттєво не позначилося на довірі та кількості аудиторії, що традиційно віддає перевагу новинам і програмам української служби «Голосу Америки», які отримує зараз у сучасному телевізійному та інтернет-форматах.

Вивчення процесу трансформації як закордонних, так і вітчизняних ЗМІ в сучасних суспільно-політичних і технологічних умовах, зокрема еволюції українських редакцій радіо «Ватикан», «Свобода», Бі-Бі-Сі, «Німецька хвиля», вважаємо перспективним напрямом наукових студій.

Список використаної літератури

1. Гель І. Виклик системі: український визвольний рух другої половини ХХ ст. / ред. та упор.: І. В. Єзерська. Львів: Часопис, 2013. 392 с.
2. Голос Америки скорочує українські радіопрограми. Політики – проти. *Народний оглядач*. 2018. URL: <https://www.ar25.org/article/golos-ameryky-skorochuye-ukrayinski-radioprogramy-polityku-proty.html> (дата звернення: 03.12.2018).
3. Кармазин А. Український голос Америки. Понад чверть віку як один день. *Історична правда*. 2018. URL: <http://www.istpravda.com.ua/articles/2016/03/6/148991/> (дата звернення: 02.02.2019).
4. Мартинів І. «Голос Америки» та «Свобода» йдуть на Схід. *Сім Радіо*. 2018. URL: <http://www.proradio.org.ua/articles/voarferl.php> (дата доступу: 03.12.2018).
5. Радиожурналистика / под ред. проф. А. А. Шереля. Москва: Наука, 2005. 476 с.

6. Сірук М. Кредо «Голосу Америки». Адриан Кармазин: «ЗМІ мають ставити перед владою чи бізнесом складні запитання і вимагати інформації». *Day.kyiv.ua*. 2018. URL: <https://day.kyiv.ua/uk/article/media/kredo-golosu-ameriki> (дата звернення: 03.12.2018).
7. Сухобокова О. Український відділ радіостанції «Голос Америки»: до 60-річчя від створення. *Вісник Київського національного університету імені Тараса Шевченка. Історія*. Київ, 2009. Вип. 97. С. 60–63.
8. Француженко-Вірний М. Заокеанські письменники України. Київ: Смолоскип, 2015. 312 с.
9. Ципердюк І. Міфи радянських пропагандистів періоду «холодної війни» про діяльність української редакції радіо «Голос Америки». URL: https://sp-sciences.io.ua/s2304115/tsyperdiuk_ivan_2016_the_myths_of_the_soviet_union_propagandists_of_the_cold_war_period_on_the_activities_of. (дата звернення: 02.02.2019).
10. Шокало М. Радіо з минулого: «історія ворожих голосів». *BBCUKRAINIAN.com*. 2018. URL: https://www.bbc.com/ukrainian/entertainment/story/2007/04/070412_sw_radio_one_marta_is.shtml/. (дата звернення: 02.02.2019).

References

1. Hel, I. (2013). Challenge to the system: Ukrainian liberation movement of the second half of the twentieth century / edited by I. Yezerka. Lviv: Chasopys, 392 p. (in Ukrainian).
2. Voice of America reduces Ukrainian radio programs. Politicians are against. *Narodnyi ohliadach*, Retrieved from: <https://www.ar25.org/article/golos-ameryky-skorochoyue-ukrayinski-radioprogramy-polityky-proty.html> (date of request: 03.12.2018). (in Ukrainian).
3. Karmazyn, A. (2016). Ukrainian voice of America. More than a quarter of century as one day. *Istorychna pravda*. Retrieved from: <http://www.istpravda.com.ua/articles/2016/03/6/148991/> (date of request: 02.02.2019). (in Ukrainian).
4. Martyniv, I. (2003). "Voice of America" and "Liberty" go to East". *Svit Radio*. Retrieved from: <http://www.proradio.org.ua/articles/voarferl.php> (date of request: 03.12.2018). (in Ukrainian).
5. Sherel, A. (2005). *Radio journalism*. Moscow: Nauka, 476 p. (in Ukrainian).
6. Siruk, M. (2013). "Credo of the Voice of America. Adrian Karmazyn: "Media should put complex questions to authorities or business and demand information", *Day.kyiv.ua*. Retrieved from: <https://day.kyiv.ua/uk/article/media/kredo-golosu-ameriki/> (date of request: 03.12.2018). (in Ukrainian).
7. Sukhobokova, O. (2009). The Ukrainian division of the Voice of America radio station: to the 60th anniversary of creation. *Bulletin of Taras Shevchenko National University of Kyiv. History*, 97, 60–63. (in Ukrainian).
8. Frantsuzhenko-Virnyi, M. (2015). *Overseas writers of Ukraine*. Kyiv: Smoloskyp, 312 p. (in Ukrainian).
9. Tsyperdiuk, I. (2016). "The myths of the Soviet Union propagandists of the Cold War period on the activities of the Ukrainian editorial office of the radio "Voice of America". Retrieved from: https://sp-sciences.io.ua/s2304115/tsyperdiuk_ivan_2016_the_myths_of_the_soviet_union_propagandists_of_the_cold_war_period_on_the_activities_of (date of request: 02.02.2019). (in Ukrainian).
10. Shokalo, M. (2018). Radio from the past: "the history of hostile voices", *BBCUKRAINIAN.com*. Retrieved from: https://www.bbc.com/ukrainian/entertainment/story/2007/04/070412_sw_radio_one_marta_is.shtml/ (date of request: 02.02.2019). (in Ukrainian).

Стаття надійшла до редакції 18.08.2019.

Tsyperdiuk I. Evolution of the Ukrainian Editorial Office of Voice of America From Radio Broadcasting to Television and Internet

Research methodology. *Monitoring, analysis, generalization of professional studies and journalistic materials on the topic are used in the course of the research.*

Results. *In the work of the Ukrainian editorial offices of foreign radio stations significant changes have taken place over the last decades. The adaptation to the new conditions of traditionally conservative broadcasters, who were involved in the propaganda opposition between the USSR and the West in the 20th century, is important in this context. The topicality of this scientific research is due to the increased attention of modern researchers to the process of adaptation of Ukrainian editorial offices of foreign radio stations to the rapid development of innovative technologies. The Ukrainian editorial office of Voice of America has been able to keep the attention of the audience in the toughest conditions of rivalry in the modern information environment by transforming from traditional to converged media.*

Novelty. *The study of the transition of the Ukrainian editorial office of the Voice of America radio station from traditional broadcasting to the creation of a website and production of its own television product.*

The practical significance. *The transition of the Ukrainian editorial office of Voice of America radio station from radio broadcasting to television and internet has confirmed its consistent adaptation to the requirements of the information age. This enabled the creation of competitive media with the usage of modern media tools.*

Key words: *the Ukrainian editorial office of Voice of America radio station, radio broadcasting, television programs, website.*